

Begrunnelse til forskrift om forebygging av koronasmitte, Karmøy kommune, Rogaland fylke

Forskriften er fastsatt av smittevernlegen i Karmøy kommune 10.03.2021 med hjemmel i lov 5. august 1994 nr. 55 om vern mot smittsomme sykdommer § 4-1, 5. ledd og overordnet delegeringsreglement i Karmøy kommune fastsatt av kommunestyret 14. desember 2020.

Av smittevernloven § 4-1 første ledd følger det at et kommunestyre kan vedta lokale forskrifter dersom det er nødvendig for å forebygge en allmennfarlig smittsom sykdom eller for å motvirke at den blir overført til befolkningen.

§ 4-1. Møteforbud, stenging av virksomhet, begrensning i kommunikasjon, isolering og smittesanering
Når det er nødvendig for å forebygge en allmennfarlig smittsom sykdom¹ eller for å motvirke at den blir overført, kan kommunestyret vedta

- a) forbud mot møter og sammenkomster eller påbud om andre begrensninger i den sosiale omgangen overalt der mennesker er samlet,*
- b) stenging av virksomheter som samler flere mennesker, f.eks. barnehager, skoler, svømmehaller, flyplasser, butikker, hoteller eller andre bedrifter og arbeidsplasser – eller begrensninger i aktiviteter der,*
- c) stans eller begrensninger i kommunikasjoner,*
- d) isolering av personer i geografisk avgrensede områder eller andre begrensninger i deres bevegelsesfrihet i opptil sju dager om gangen,*
- e) pålegg til private eller offentlige om rengjøring, desinfeksjon eller destruksjon av gjenstander eller lokaler. Pålegget kan også gå ut på avlusing av selskapsdyr, utrydding av rotter og andre skadedyr, avlusing eller annen smittesanering*

Denne myndigheten er lagt til kommuneoverlegen i hastesaker jf. smittevernloven § 4-1, 5. ledd. I overordnet delegeringsreglement vedtatt av kommunestyret 14.12.2020 er denne kompetansen lagt til smittevernlegen.

For å kunne iverksette tiltak etter § 4-1 må de grunnleggende krav i smittevernloven § 1-5 være oppfylt. Her fremgår:

«Smitteverntiltak etter loven skal være basert på en klar medisinskfaglig begrunnelse, være nødvendig av hensyn til smittevernet og fremstå tjenlig etter en helhetsvurdering. Ved iverksettelse av smitteverntiltak skal det legges vekt på frivillig medvirkning fra den eller de tiltaket gjelder.

Tvangstiltak kan ikke brukes når det etter sakens art og forholdene ellers vil være et uforholdsmessig inngrep.»

Covid-19 er erklært som et alvorlig utbrudd av allmenfarlig smittsom sykdom som kan få alvorlige helsekonsekvenser for mange mennesker. Sykdommen er også erklært som en pandemi og en alvorlig hendelse av betydning for internasjonal folkehelse av Verdens helseorganisasjon.

Grunnet den uavklarte smittesituasjonen i forbindelse med smitteutbruddet ved lokal stor industriarbeidsplass og videre utbredt smitte i befolkningen for øvrig finnes det nødvendig å sette i verk tiltak utover den nasjonale covid-19-forskriften og myndighetenes anbefalinger. Det er særlig de siste dagers utvikling (fom. 09.03) med økt smitte i egen kommune og nabokommuner som deler felles bo- og arbeidsmarked at denne skjerpingen i tiltak ansees nødvendig for at videre smitte ikke skal gå utover liv og helse. Manglende tiltak kan også medvirke til at det i nær framtid blir ytterligere vanskelig å kontrollere smittesituasjonen pga. påvirket kapasitet i helsetjenestene, inkludert kommunenes smittesporings- og testavdelinger.

Smittevernlegen vurderer det derfor slik at smitteverntiltaket har en medisinskfaglig begrunnelse og at tiltaket vurderes forholdsmessig og tjenlig utfra en helhetsvurdering. Etter smittevernlegens vurdering vil den samfunnsmessige nytten ved smitteverntiltaket overstige den belastning og ulempe for de tiltaket gjelder. Frivillig medvirkning er vektlagt i vurderingen.

For øvrig gjelder forskrift 27. mars 2020 nr. 470 om smitteverntiltak mv. ved koronautbruddet (covid-19-forskriften).